

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislav Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

navrhovatele: **Česká strana národně sociální,**
jednající volební zmocněnkyní J. K.,
bytem X,

a

účastníků řízení: **1) Městský úřad Jirkov,**
sídlem Náměstí dr. Edvarda Beneše 1, 431 11 Jirkov,
2) Pro Všestudy,
jednající volební zmocněnkyní Bc. P. K.,
bytem X,
3) PRO VŠESTUDY,
jednající volební zmocněnkyní Bc. P. K.,
bytem X,

o návrhu na zrušení registrace kandidátních listin volebních stran Pro Všestudy a PRO VŠESTUDY pro volby do Zastupitelstva obce Všestudy konané ve dnech 23. a 24. září 2022,

takto:

I. Návrh se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Navrhovatel se návrhem doručeným soudem dne 9. 8. 2022, tj. v zákonem stanovené lhůtě, podle § 59 odst. 2 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „volební zákon“) domáhal zrušení registrace kandidátní listiny Pro Všestudy a PRO VŠESTUDY pro volby do Zastupitelstva obce Všestudy konané ve dnech 23. a 24. září 2022.

Návrh

2. V návrhu navrhovatel uvedl, že v obci Všestudy byly zaregistrovány kromě kandidátky navrhovatele také dvě další, které mají shodný název a liší se pouze tím, že první (Pro Všestudy) je psaná malými písmeny a druhá (PRO VŠESTUDY) je psaná velkými písmeny. U obou těchto kandidátek figuruje stejný volební zmocněnec Bc. P. K. Z toho dovozoval, že podání těchto dvou podobných kandidátek je účelové se záměrem zmást

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

voliče. Poukázal na § 6 odst. 3 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o politických stranách“), podle něhož se název politické strany nebo hnutí musí výrazně lišit od názvu a zkratky stran a hnutí, které již vyvíjejí činnost na území České republiky, aby nebyly vzájemně zaměnitelné. To samé by mělo dle návrhovatele platit pro sdružení kandidující v komunálních volbách a totožnost názvů dvou zmíněných kandidátek není náhodná, což dokládá stejná osoba zmocněnce. Byl toho názoru, že psaná forma velkými nebo malými písmeny není znakem, který výrazně obě kandidátky od sebe odlišuje, protože např. v mluvené formě je název naprosto totožný. Konstatoval, že Ministerstvo vnitra by také neregistrovalo nové politické strany (např. s názvem OBČANSKÁ DEMOKRATICKÁ STRANA, pokud již od 90. let existuje Občanská demokratická strana). Navrhl, aby registrace jedné nebo obou těchto kandidátek k letošním volbám byla zrušena.

Vyjádření účastníků řízení

3. Účastník řízení 1) ve svém vyjádření k návrhu uvedl, že při převzetí kandidátní listiny účastníka řízení 2) dne 18. 7. 2022 doporučil volební zmocněnkyni, aby změnila název účastníka řízení 2), jelikož jeho název byl podobný s názvem účastníka řízení 3), který podal prostřednictvím stejné volební zmocněnkyně kandidátní listinu dne 15. 7. 2022, což volební zmocněnkyně odmítla s tím, že kandidáti obou volebních stran na názvu trvají. Dále konstatoval, že všechny předložené kandidátní listiny přezkoumal a shledal, že splňují všechny náležitosti dle § 22 volebního zákona. Protože nebyl dán právní důvod k odmítnutí registrace ani jedné z kandidátních listin, byly všechny volební strany dne 5. 8. 2022 zaregistrovány. Byl toho názoru, že název účastníků řízení 2) a 3) je podobný, nikoli identický. Rozdíl je právě ve volbě malých a velkých písmen. Zdůraznil, že název účastníků řízení 2) a 3) není zaměnitelný s názvem politické strany či politického hnutí registrovaných podle zákona o politických stranách, což účastník 1) ověřil v rejstříku politických stran a hnutí. Účastníci 2) a 3) jsou sdruženími nezávislých kandidátů, která na rozdíl od politických stran a hnutí nemají právní osobnost, jde o politické útvary ad hoc vytvářené vždy pro konkrétní volby. Mají tudíž jiné postavení a jiný status než registrované politické strany a hnutí. Proto pro ně dle účastníka 1) zákon o politických stranách neplatí. Poukázal na skutečnost, že obec Všestudy k 1. 1. 2022 měla 184 obyvatel včetně dětí. Je pak dle účastníka řízení 1) irelevantní myšlenka, že jde o záměr zmást voliče, neboť je velmi pravděpodobné, že většina voličů všechny kandidáty osobně zná. Konstatoval, že účastníci řízení 2) a 3) mají shodného volebního zmocněnce, což však není v rozporu s § 22 odst. 4 volebního zákona. Volební zákon totiž nezakazuje, aby byl jeden volební zmocněnec uveden na více kandidátních listinách.
4. Účastníci řízení 2) a 3) ve společném vyjádření uvedli, že návrh podaný návrhovatelem považují za zcela nedůvodný a ryze účelový ve snaze poškodit obě sdružení nezávislých kandidátů, a zbavit se tak politické konkurence v nastávajících komunálních volbách. Konstatovali, že jednak účastníci řízení 2) a 3) dosud na území České republiky nevyvíjeli činnost jako politický subjekt a jednak se jejich názvy podstatně liší, takže nejsou vzájemně zaměnitelné. Poukázali na to, že název účastníka řízení 2) je tvořen předložkou „Pro“ a názvem obce, kdy je zjevně míněna budoucí snaha vyvíjet činnost „pro obec“, a název účastníka řízení 3) je tvořen zkratkou „PRO“ (vyjadřující „Protest Rozzlobených Občanů“) a názvem obce, jejíž část obyvatel je maximálně nespokojena se stávajícím způsobem vedení a směřování obce a je vedena snahou řadu věcí v budoucnu změnit. Zdůraznili, že v obci Všestudy s necelými 200 obyvateli, kde se všichni vzájemně znají, je

zcela jisté, že při komunálních volbách bude docházet k preferencím jednotlivých kandidátů. Jména kandidátů na kandidátních listinách víceméně zaručují absolutní povědomí konkrétního voliče, o které spoluobčany se jedná, a je tak vyloučena možnost záměny. Byli toho názoru, že skutečnost, že účastníci řízení 2) a 3) zmocnili k registraci kandidátní listiny stejnou osobu, je zcela irelevantní. Nesouhlasili s tvrzením navrhovatele, že podání dvou kandidátek je účelové. Naopak takové tvrzení vnímají účastníci řízení 2) a 3) jako neetické a šikanózní, když je z jednání navrhovatele naprosto zřejmé, že by mu vyhovovalo, kdyby zůstal při komunálních volbách osamocen, a občané by tedy měli jedinou možnost volby. Navrhli zamítnutí návrhu navrhovatele.

Posouzení věci soudem

5. Podle § 59 odst. 2 volebního zákona se proti odmítnutí kandidátní listiny, škrtnutí kandidáta na kandidátní listině nebo proti provedení registrace kandidátní listiny pro volby do zastupitelstva obce může volební strana, která podala kandidátní listinu pro volby do zastupitelstva obce, a u škrtnutí kandidáta i tento kandidát do 2 pracovních dnů od doručení rozhodnutí domáhat ochrany u soudu podle zvláštního právního předpisu. Tímto zvláštním právním předpisem je zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), který v § 89 odst. 1 písm. c) stanoví, že soudní ochrany se lze domáhat ve věcech, v nichž správní orgán podle zvláštních zákonů registroval kandidátní listinu nebo přihlášku k registraci. Podle odst. 4 téhož ustanovení se návrhem podle odstavce 1 písm. c) může politická strana, nezávislý kandidát, sdružení nezávislých kandidátů nebo sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů, které podalo kandidátní listinu, nebo u voleb do Senátu nezávislý kandidát nebo politická strana, která podala přihlášku k registraci, anebo při volbě prezidenta republiky nejméně dvacet poslanců nebo nejméně deset senátorů, kteří navrhli kandidáta na funkci prezidenta republiky, nebo občan, který navrhl kandidáta na funkci prezidenta republiky, domáhat vydání rozhodnutí o zrušení registrace kandidátní listiny jiné politické strany, nezávislého kandidáta, sdružení nezávislých kandidátů nebo sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů, nejméně dvaceti poslanců nebo nejméně deseti senátorů, kteří navrhli kandidáta na funkci prezidenta republiky, nebo občana, který navrhl kandidáta na funkci prezidenta republiky, nebo zrušení registrace přihlášky jiného kandidáta. Účastníky jsou navrhovatel, správní orgán, který provedl registraci, a ten, o jehož registraci se jedná.
6. Všechny námitky uvedené v návrhu se soustřeďují na tvrzení o zaměnitelnosti názvu volebních stran účastníků řízení 2) (Pro Všestudy) a 3) (PRO VŠESTUDY).
7. Podle § 22 odst. 1 písm. c) volebního zákona kandidátní listina obsahuje kromě jiného název volební strany a označení, o jaký typ volební strany podle § 20 odst. 1 jde, s uvedením názvu politických stran a politických hnutí.
8. Podle § 23 odst. 3 volebního zákona registrační úřad ve lhůtě do 48 dnů přede dnem voleb do zastupitelstva obce rozhodne a) o registraci kandidátní listiny splňující náležitosti podle tohoto zákona, b) o odmítnutí kandidátní listiny, jestliže není podána podle § 21 nebo kandidátní listina neobsahuje náležitosti podle § 22 a nápravy nelze dosáhnout postupem podle odstavců 1 a 2; v případě, že politická strana nebo politické hnutí je součástí více volebních stran pro volby do téhož zastupitelstva obce, odmítne registrační úřad tu kandidátní listinu, která neobsahuje náležitosti podle § 22 odst. 1 písm. i), obsahují-li tyto náležitosti všechny kandidátní listiny, odmítne všechny.

9. Konstantní judikatura soudů ve věcech registrace kandidátních listin zastává dlouhodobě názor, že volební zákon nesvěřuje registračnímu úřadu pravomoc přezkoumávat zaměnitelnost názvů volebních stran, které pro volby do zastupitelstev obcí podají kandidátní listinu. Pokud tak registrační úřad přesto učiní, postupuje ultra vires, tedy v rozporu s čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky (dle něhož státní moc lze uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon) a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (dle kterého státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví). Zákon tedy neposkytuje registračnímu úřadu pravomoc přezkoumávat zaměnitelnost názvů volebních stran, na rozdíl např. od pravomoci přezkoumávat správnost a úplnost údajů uváděných u kandidáta podle § 22 odst. 1 písm. d), g) a h) volebního zákona [§ 23 odst. 2 písm. d) volebního zákona].
10. Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 10. 9. 2010, č. j. 29 A 83/2010-18, publ. pod č. 2171/2011 Sb. NSS, soud zamítl návrh a zrušení registrace kandidátní listiny volební strany pro volby do zastupitelstva obce. Soud uvedl, že registrační úřad je oprávněn odmítnout kandidátní listinu sdružení nezávislých kandidátů toliko v případě nesplnění zákonných náležitostí kandidátní listiny, resp. v případě, že kandidátní listina nebyla podána v souladu se zákonem stanovenou procedurou (§ 21 až § 23 volebního zákona). V opačném případě je povinen registraci kandidátní listiny provést. Registrační úřad není oprávněn odmítnout registraci kandidátní listiny [§ 23 odst. 3 písm. b) volebního zákona] sdružení nezávislých kandidátů z důvodu, že již byla pro téže volby do zastupitelstva obce zaregistrována kandidátní listina volební strany jiného sdružení nezávislých kandidátů.
11. Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 10. 9. 2014, č. j. 40 A 9/2014-30, byl zamítnut návrh politického hnutí ANO 2011 ve věci registrace kandidátní listiny sdružení nezávislých kandidátů – volební strany ANO – CHLUMECKÁ ALTERNATIVA. Zdejší soud s odkazem na předchozí judikaturu konstatoval, že role registračního orgánu v procesu registrace je významně limitována kogentní právní úpravou, která restriktivně omezuje možnosti postupu registračního úřadu, přičemž volební zákon explicitně nestanoví, že by mezi označené důvody pro odmítnutí kandidátní listiny volební strany sdružení nezávislých kandidátů patřila i podobnost názvu s jinou volební stranou.
12. Usnesením ze dne 11. 9. 2014, č. j. 3 A 110/2014-55, Městský soud v Praze vyhověl návrhu navrhovatelů politického hnutí PRO a politické strany Česká suverenita a zrušil rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy o odmítnutí registrace kandidátní listiny volební strany PRO PRAHU, jelikož registrační úřad postupoval v rozporu s čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, neboť volební zákon neposkytuje registračnímu úřadu pravomoc přezkoumávat zaměnitelnost názvů volebních stran. Soud poukázal na fázovost soudního přezkumu voleb a na princip subsidiarity, dle kterého mělo politické hnutí PRO uplatnit své námitky proti registraci názvu politického hnutí Pro Prahu v rejstříku politických stran žalobou na ochranu proti nezákonnému zásahu dle § 82 s. ř. s. Dále konstatoval, že „... situace, kdy kandidují do téhož zastupitelstva volební strany s prakticky shodným názvem (lišícím se jen velikostí písmen), vskutku může být pro voliče matoucí. Jakkoli se může zdát racionální takovéto situaci zabránit, nelze tak činit bez opory v zákoně. V poslední řadě soud přihlédl též k tzv. interpretačnímu principu racionálního zákonodárce. Již od roku 2002 mohlo být na základě volební judikatury zákonodárci známo, jaké jsou limity přezkumu kandidátních listin registračním úřadem. Tato judikatura byla, jak plyne z výše uvedeného, v dalších letech potvrzována. Přestože byl od té doby volební zákon pětkrát novelizován, ani jednou zákonodárce nedal najevo (tím, že by v

zákoně provedl příslušné úpravy), že by zákonná úprava rozsahu přezkumu kandidátních listin registračním úřadem neodpovídala jeho představám.“

13. Zaměnitelnost názvu volebních stran byla řešena též Ústavním soudem, který ve skutečnosti, že zaměnitelnost názvu volebních stran není ve fázi registrace kandidátní listiny regulována, nespatřuje zásah do ústavních práv ani zásah do férové volební soutěže. Usnesením Ústavního soudu ze dne 26. 11. 2015, sp. zn. III. ÚS 102/15, v rámci řízení o návrhu na neplatnost voleb podle § 90 odst. 1 s. ř. s byla odmítnuta stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 11. 2014, č. j. 11 A 169/2014-74. Městský soud tímto usnesením zamítl návrh politického hnutí Pro Prahu na neplatnost voleb do Zastupitelstva hlavního města Prahy z důvodu zaměnitelnosti volebních stran Pro Prahu a PRO PRAHU. Ústavní soud zde uvedl, že *„volební strany nejsou identifikovatelné toliko jen dle jejich názvu, ale dle celé řady atributů (vylosované číslo volební strany, jednotliví kandidáti, či vylosované číslo volební strany ve spojení se jménem strany), což úzce souvisí právě s volebním systémem do komunálních voleb, založeným na zásadě poměrného zastoupení. I způsob hlasování v komunálních volbách dle § 34 volebního zákona (kdy volič na hlasovacím lístku označí v rámečku před jménem kandidáta křížkem toho kandidáta, pro kterého hlasuje v kterémkoliv ze sloupců, v nichž jsou uvedeni kandidáti jednotlivých volebních stran, nebo na hlasovacím lístku označí křížkem ve čtverečku v záhlaví sloupce s kandidáty volební strany nejvýše jednu volební stranu) se přitom vyznačuje požadavkem zvýšené informovanosti voličů o jednotlivých kandidátech, a proto jsou jednotlivé strany zásadně identifikovatelné již jen dle jmen kandidátů na hlasovacích lístcích (srov. též usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 16. 11. 2010 č. j. 44 A 105/2010 - 58). Obdobně se k otázce zaměnitelnosti názvu volebních stran [a to i ve srovnání požadavku ohledně nezaměnitelnosti názvu politické strany a hnutí ve smyslu § 6 odst. 3 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích] již dříve vyslovil kupříkladu Krajský soud v Brně v usnesení ze dne 10. 9. 2010 č. j. 29 A 83/2010 - 18 (in. Sbírka rozhodnutí NSS č. 2171/2011), když vyložil, že ‚zákonodárce činí významný rozdíl mezi stranami volebními a politickými stranami (hnutími)‘, neboť ‚volebními stranami podle zákona o volbách do zastupitelstev obcí totiž mohou být vedle registrovaných politických stran či hnutí i nezávislí kandidáti, sdružení nezávislých kandidátů nebo sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů‘, a tudíž ‚pojem volební strany je tak pojmem podstatně širším než pojem strany politické‘; ostatně dále platí, že ‚registrační úřad není oprávněn odmítnout registraci kandidátní listiny sdružení nezávislých kandidátů z důvodu, že již byla pro téže volby do zastupitelstva obce zaregistrována kandidátní listina strany jiného sdružení nezávislých kandidátů‘, což soud opřel i o právní názory, podávající se odborných publikací (zde: Filip, J., *Obecní volby v roce 2006 v judikatuře ÚS - podněty pro legislativu i praxi*, Právní zpravodaj, 2007, č. 4, s. 5; Šimíček, V. *Politické strany v právním řádu*. In. Kunc J. (ed.) *Demokracie a ústavnost*. Karolinum: Praha, 1999, s. 189; Filip, J. *Ústavní právo České republiky*. 4. vyd. Masarykova univerzita: Brno, 2003, s. 347 a násl., 357 - 358). K stejnému výsledku dospěl pak i Krajský soud v Ústí nad Labem v usnesení ze dne 10. 9. 2014 č. j. 40 A 9/2014-30. Je zjevné, že i v nyní projednávané věci správní soud založil své rozhodnutí na obdobných principech, jaké byly výše naznačeny.“*
14. Výše uvedené judikaturní závěry však do jisté míry korigoval Ústavní soud v nálezu ze dne 31. 12. 2018, sp. zn. II. ÚS 3181/18. V tomto nálezu Ústavní soud konstatoval, že dle § 22 odst. 1 písm. c) volebního zákona musí kandidátní listina obsahovat název volební strany. *„Aby byla v co největší míře zajištěna svoboda voleb a svobodné vyjádření názorů voličů, je třeba do výkladu tohoto ustanovení promítnout § 6 odst. 3 zákona o sdružování v politických stranách a v politických hnutích. Volební strana si tak musí zvolit takový název,*

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

který není zaměnitelný s názvem politické strany či politického hnutí, které se na vytvoření této volební strany nijak nepodílejí. Zaměnitelný název volební strany s názvem politické strany či politického hnutí, které se nepodílely na vytvoření této volební strany, tudíž nesplňuje požadavky § 22 odst. 1 písm. c) zákona o volbách do zastupitelstev obcí ve spojení s § 6 odst. 3 zákona o sdružování v politických stranách a v politických hnutích. Kandidátní listina volební strany se zaměnitelným názvem je tudíž vadná. Je úkolem registračního úřadu z rejstříku stran a hnutí dle § 9 zákona o sdružování v politických stranách a v politických hnutích zjistit, zda název volební strany není zaměnitelný dle § 6 odst. 3 tohoto zákona s názvem politické strany či politického hnutí, které se nepodílejí na vytvoření této volební strany, a poté se s touto závadou vypořádat postupem dle § 23 zákona o volbách do zastupitelstev obcí. Není-li závada v názvu odstraněna, je třeba kandidátní listinu odmítnout dle § 23 odst. 3 písm. b) tohoto zákona. Proti rozhodnutí o odmítnutí registrace, jakož i proti rozhodnutí o provedení registrace, se lze domáhat soudní ochrany dle § 59 odst. 2 zákona o volbách do zastupitelstev obcí, soud je pak povinen zabývat se zaměnitelností názvů podle principů vyložených v tomto nálezu.“

15. Vycházejí z výše provedeného přehledu judikatury vztahující se k zaměnitelnosti názvu volebních stran, soud konstatuje, že název volebních stran Pro Všestudy a PRO VŠESTUDY není zaměnitelný s názvem žádné registrované politické strany či politického hnutí. V tomto směru se proto neuplatní závěry nálezu Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 3181/18, pro které by mohl účastník řízení 1) odmítnout kandidátní listinu volebních stran Pro Všestudy, nebo PRO VŠESTUDY.
16. Soud je pak toho názoru, že na situaci volebních stran Pro Všestudy a PRO VŠESTUDY, které nejsou registrovanou politickou stranou ani politickým hnutím a na jejím vytvoření se ani žádná politická strana či politické hnutí nepodílí, se plně uplatní judikatura správních soudů, podle které nelze v řízení o registraci kandidátní listiny odmítnout kandidátní listinu volební strany pro zaměnitelnost názvu volební strany, která o registraci žádá. Soudy rozhodující volební věci opakovaně konstatovaly, že politický subjekt, který se účastní voleb, musí dbát na to, aby se „dostatečným způsobem vymezil vůči konkurujícímu subjektu svým specifickým programem a postavením takových kandidátů, kteří mají vlastnosti a schopnosti zaujmout voliče svými jednoznačnými postoji natolik, že samotná skutečnost, že existuje volební strana s téměř shodným označením, v rozhodování voliče nesebraje významnou roli.“ (srov. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 11. 2014, č. j. 11 A 169/2014-74).
17. Lze též upozornit na to, že stávající volební systém pro volby do zastupitelstev obcí klade na pozornost a soustředění voliče zvýšené nároky, neboť jde o komplikovaný systém, který umožňuje voliči označovat jednotlivé kandidáty i napříč kandidátními listinami (srov. § 34 volebního zákona). Název volební strany je bezpochyby významnou skutečností, ke které volič přihlíží při rozhodovacím procesu, komu dát svůj hlas, nikoli však jedinou a rozhodnou. Výkon práva volit (aktivní volební právo) je podmíněn aktivním jednáním voliče. Nelze tak voliče vnímat jako pasivního konzumenta informací, který svou rozhodovací činnost omezí pouze na rozlišení názvu volební strany. Odlišnost politických entit je také dána jejich programem a osobností kandidátů, jejichž jména i politická příslušnost jsou uvedeny ve volebním lístku, (zejména osobou lídra volební strany). Osobní spjatost voliče s volební stranou, resp. s jednotlivými kandidáty, sice klesá úměrně s velikostí volebního obvodu, avšak oproti tomu roste aktivita volebních stran ve volební agitaci. Volební strana tak má dostatek prostoru se před samotným konáním voleb dále vymezit vůči subjektu, který případně hodlá parazitovat na názvu volební strany.

18. Soud dále uvádí, že § 22 volebního zákona upravuje povinné náležitosti kandidátních listin, které podávají jednotlivé volební strany. Volební zákon nestanoví výslovně, že by volební zmocněnec mohl jednat pouze za jednu volební stranu. Z kontextu právní úpravy jednoznačně vyplývá, že volební zmocněnec nemůže být kandidátem té volební strany, za niž jedná. Tato úprava je pochopitelná, neboť zmocněnec má určitá práva, která by mohla vést k ovlivnění výsledků voleb tím, že by mohl bez vědomí kandidátů, za které jedná, měnit pořadí na kandidátní listině, event. kandidáta odvolat (srov. § 22 odst. 4 volebního zákona a též usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 9. 2006, č. j. 22 Ca 315/2006-10). Je však třeba zdůraznit, že volebního zmocněnce si určuje (a též ho může písemně odvolat) každá jednotlivá volební strana sama, a nese tudíž odpovědnost za jeho úkony v rámci volebního procesu. Pokud volební zákon výslovně nestanoví, že volební zmocněnec nemůže vystupovat za více volebních stran, nelze podle názoru zdejšího soudu zasahovat do svobodné soutěže politických sil a uvažovat o tom, že by důvodem pro odmítnutí registrace kandidátní listiny mohla být okolnost, že volební zmocněnec jedná za více volebních stran. Demokratická a právní povaha České republiky nevyhnutelně předpokládá i sociální a politickou odpovědnost jednotlivců, volebních stran, společnosti a státu ve volebním procesu. Účelem volebního zákona je realizovat a blíže upravit základní politické právo volit a být volen podle čl. 21 Listiny základních práv a svobod, a to v rámci svobodné soutěže politických sil podle čl. 22 Listiny základních práv a svobod, přičemž výkon těchto práv je podstatnou náležitostí demokratického právního státu. Volná soutěž politických sil je přímým výrazem povahy demokratické společnosti a právě ochrana v politickém životě má primární význam pro samotnou existenci demokratické společnosti. Proto je výrazně chráněná čl. 5 Ústavy České republiky a čl. 22 Listiny základních práv a svobod. Zákonná úprava podmínek výkonu volebního práva a organizace voleb do zastupitelstev obcí, a výklad této zákoné úpravy tedy musí umožňovat a ochraňovat svobodnou soutěž politických sil. Soud proto se zřetelem k výše uvedenému dospěl k závěru, že skutečnost, že volební zmocněnkyně účastníků řízení 2) a 3) jedná za dvě volební strany, není zákonným důvodem pro odmítnutí registrace kandidátní listiny.
19. Soud proto shrnuje, že přes podobnost názvů účastníků řízení 2) a 3) jako volebních stran, za které jedná stejná volební zmocněnkyně, nebyl účastník řízení 1) jako registrační úřad oprávněn odmítnout kandidátní listiny účastníků řízení 2) a 3). Účastník řízení 1) tedy nepochybil, pokud rozhodl o registraci kandidátních listin účastníků řízení 2) a 3).
20. Soud uzavírá, že navrhovatelův návrh na zrušení registrace kandidátních listin volebních stran Pro Vše study a PRO VŠESTUDY pro volby do Zastupitelstva obce Vše study konané ve dnech 23. a 24. září 2022 neshledal důvodným, a proto jej zamítl.
21. V souladu s § 89 odst. 5 s. ř. s. soud o návrhu rozhodl usnesením v patnáctidenní lhůtě od okamžiku jeho podání, a to bez nařízení jednání, neboť všechny potřebné skutečnosti bylo možné zjistit z předložené spisové dokumentace, takže již nebylo zapotřebí provádět další dokazování.
22. O nákladech řízení soud rozhodl v souladu s § 93 odst. 4 s. ř. s., podle kterého v řízení ve věcech volebních nemá žádný z účastníků na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** přípustné opravné prostředky (§ 104 odst. 1 s. ř. s.).

Usnesení **nabývá** právní moci dnem jeho vyvěšení na úřední desce soudu (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

Ústí nad Labem 24. srpna 2022

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.